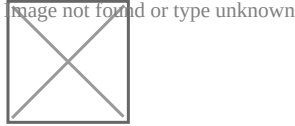

Άγ. Γεράσιμος, ο “κυρ δάσκαλος” της Κεφαλονιάς (αρχιμ. Δημήτριος Καββαδίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1MpUNpY>]

Ο Άγιος Γεράσιμος πήρε πλουσιότατη μόρφωση και από νεαρή ηλικία πόθησε να αφιερωθεί στον Χριστό. Για τον σκοπό αυτόν εγκατέλειψε την γενέτειρά του και πήγε στην Ζάκυνθο, όπου συνδέθηκε πνευματικά με τον μεγαλύτερο θεολόγο του 16ου αιώνα, τον λόγιο μοναχό Παχώμιο Ρουσάνο. Ο ευσεβής αυτός άνδρας τον κατάρτισε ακόμη περισσότερο στα θεολογικά γράμματα και στην μοναχική ζωή. Στην συνέχεια επισκέφθηκε την Ρούμελη, την Θεσσαλία, όπου προσκύνησε τα Μετεωρικά Μοναστήρια, την Μακεδονία και μέσω της Θράκης πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου προσκύνησε τους τάφους των προγόνων του και από εκεί στην Προποντίδα και την Χαλκηδόνα. Κατά την επιστροφή του αναζήτησε την πνευματική τελείωση στο Αγιώνυμον Όρος του Άθωνος, όπου και έγινε μεγαλόσχημος μοναχός.

Ο Άγιος Γεράσιμος Κεφαλληνίας, πνευματικός πατέρας και διδάσκαλος μοναζουσών. Έργο αρχιμανδρίτη Παρθενίου Λουκέρη

Ασκήθηκε στην Ιερά Μονή Ιβήρων, στην έρημο της Καψάλας και στην Σκήτη της Αγίας Άννης, όπου σώζεται το σπήλαιο της ασκήσεώς του (κελλίον Αγίου Βασιλείου). Επόμενος σταθμός της ζωής του ήταν οι Άγιοι Τόποι για δώδεκα συναπτά χρόνια. Ως Αγιοταφίτης αδελφός είχε το διακόνημα του «κανδηλάπτου». Από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Γερμανό Β' (1534-1579) χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος, και χειροθετήθηκε αρχιμανδρίτης και πνευματικός. Για πνευματική ανανέωση αποσυρόταν σε Μονές στην έρημο του Ιορδάνου. Εκεί κατά μίμηση του Κυρίου έμεινε τελείως νηστικός για σαράντα ημέρες. Αργότερα με Πατριαρχική εντολή πήρε μέρος σε αποστολές στην Συρία και την Αίγυπτο και προσκύνησε στην περίφημη Μονή της Αγίας Αικατερίνας στο Σινά. Από εκεί

περιόδευσε την Αντιόχεια, την Λιβύη και την Αλεξάνδρεια και συναναστράφηκε με αγίους και ενάρετους κληρικούς και μοναχούς. Η μεγαλόνησος Κρήτη στην συνέχεια προσέφερε ησυχαστικό καταφύγιο στον Άγιο και μετά από αυτήν η αγαπημένη του Ζάκυνθος, όπου ασκήθηκε σε σπήλαιο κοντά στο χωριό Πλεμονάριο για πέντε χρόνια. Η παράδοση τον θέλει να αναλαμβάνει πνευματικός και να ποδηγετεί τον νεαρό Δραγανίγο Σιγούρο, τον μετέπειτα Άγιο Διονύσιο, προστάτη της Ζακύνθου.

Ο Άγιος Γεράσιμος διδάσκει τις μοναχές. Σχέδιο του Δημητρίου Πελεκάση προοριζόμενο για την αγιογράφιση της Εκκλησίας του Αγίου Γερασίμου στην Πολυκλινική Αθηνών, έτος 1938

Το έτος 1555 πηγαίνει στην Κεφαλλονιά και ασκείται σε σπήλαιο κοντά στο Αργοστόλι και στην τοποθεσία Σπήλια για έξι περίπου χρόνια. Η επιθυμία της ησυχίας τον οδηγεί στην τοποθεσία Μαλά ή Ομαλά στους πρόποδες του Αίνου. Εκεί βρήκε κάποια ερειπωμένη Μονή της Θεοτόκου που υπήρχε ήδη από τις αρχές του 13ου αιώνα.

Μετά από θείο όραμα ανεύρε την λίθινη εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου με την λατινική επιγραφή “Sancta Maria di Herusalem” (= Αγία Μαρία της Ιερουσαλήμ) την γνωστή ως «λιθοπούλα» (που δυστυχώς έχει κλαπεί). Έπειτα ανακαίνισε τον Ναό και επισκεύασε ορισμένα κελλιά. Αυτά παραχωρήθηκαν από τον ιδιοκτήτη και διαχειριστή του χώρου ιερομόναχο Γεώργιο Ρόζαρη-Βάλαμο, ο οποίος ενίσχυσε οικονομικά την ανακαίνιση, όπως φαίνεται από το σχετικό έγγραφο με ημερομηνία 1 Σεπτεμβρίου 1561. Στο πνευματικό δημιούργημα του Αγίου δόθηκε το ονομα «Νέα Ιερουσαλήμ». Βαθιά μέσα του ο Άγιος ιδρύοντας γυναικεία Μονή ήξερε ότι οι γυναίκες σαν σταθερός φορέας πολιτισμού θα μπορούσαν να αναπτύξουν τεράστια δυναμική στον επανευαγγελισμό του λαού και να διδάξουν την κοινοβιακή μοναχική πολιτεία όχι μόνο σε όλες τις μονές αλλά και στην τοπική κοινωνία που καταδυνάστευε η άρχουσα τάξη των ευγενών. Πρώτες στην αδελφότητα μπήκαν οι δύο αδελφές του ιερομονάχου Γεωργίου.

Ο Άγιος Γεράσιμος νουθετεί τις μοναχές του: «Τεκνία, ειρηνεύετε εν εαυτοίς και μη τα υψηλά φρονείτε», και συνεχίζεται τμηματικά το

Image not found or type unknown

Ο Άγιος Γεράσιμος νουθετεί τις μοναχές του: «Τεκνία, ειρηνεύετε εν εαυτοίς και μη τα υψηλά φρονείτε», και συνεχίζεται τμηματικά το Δοξαστικό του πλ. δ' ήχου στον Όρθρο της Ακολουθίας του Αγίου Γερασίμου που συνέθεσε ο Ιερομόναχος Μητροφάνης ο Ναύπλιος και τυπώθηκε στην Βενετία το 1704. Η επιγραφή του πίνακα αυτού που βρίσκεται στο Ηγουμενείο της Μονής: «Η πρωτότυπος αυτή εικών, εγένετο δαπάνη της αριζήλου Ηγουμένης, -Ανυσίας Ποταμιάνου- παρά Γεωργίου Λοβέρδου Στελακάτου Ζωγράφου, μηνί Απριλίω αωλε'»

Ο αριθμός των μοναζουσών έφθασε τις εικοσιπέντε, ενώ πρώτη Ηγουμένη αναδείχθηκε από τον Όσιο η ενάρετη μοναχή Λαυρεντία. Ο Άγιος Γεράσιμος γεμάτος από το Άγιο Πνευμα σπούδασε πρακτικά την επιστήμη της μοναχικής ζωής, έγινε ο γνήσιος εκφραστής του κοινοβιακού ρωμαϊκού μοναχισμού, που αποτελεί την κατ' εξοχήν μορφή δομήσεως του Ορθόδοξου μοναχισμού. Του τρόπου ζωής δηλαδή κατά την πατερική κοινωνική παράδοση, η οποία προβλέπει την ισότητα των ανθρώπων, την κοινοκτημοσύνη, την φιλαδελφία και την ενότητά τους εν Χριστώ γι' αυτό και ο Άγιος θεωρείται κοινωνικός αναμορφωτής κατά την περίοδο διακυβερνήσεως του νησιού από την Γαληνοτάτη Δημοκρατία της Ενετίας. Το κοινοβιακό μοναστήρι του Αγίου υπήρξε πνευματικό ορμητήριο για τον καταρτισμό ιερομονάχων, ιερέων και μοναχών, όπως και πλήθους λαϊκών από όλο το νησί και την γειτονική Ιθάκη, οι οποίοι διδάχθηκαν τα γράμματα και την αγιοπνευματική ζωή και εμπειρία και έτσι ονομάσθηκαν μαθηταί του Αγίου.

Μερικοί από αυτούς ήταν οι επιφανείς Κεφαλλήνες Ιωάννης Τσιμάρης, Πέτρος Κόμης, Θεόδωρος Χαλικιόπουλος και Αντώνιος Βάλσαμος. Ο δε Άγιος έμεινε γνωστός ως «κύρ-δάσκαλος» όπως τιμητικά τον προσφωνούσαν. Γι' αυτό και η Μονή έγινε παιδευτική κιβωτός του Γένους και της Εκκλησίας.

Στο μοναστήρι αυτό ο Άγιος εργάσθηκε χειρωνακτικά. Φύτευσε τρία μεγάλα πλατάνια και άνοιξε τρία μεγάλα πηγάδια και τριάντα επτά μικρότερα για ωφέλεια της άνυδρης περιοχής και έκτισε δύο αλώνια.

Ασκητήριό του έγινε ένα υπόγειο σπήλαιο**[3]** που χωρίζεται με ένα στενό άνοιγμα σε δύο χώρους. Για τριάντα χρόνια ο Άγιος δεν έφαγε καθόλου ψωμί. Η λιτότατη τροφή του ήταν βρεγμένα όσπρια και ανάλατη ωμή κολοκύθα.

Με αγάπη και διάκριση νουθετούσε τα πνευματικά του παιδιά λέγοντας χαρακτηριστικά: «Τεκνία, ειρηνεύετε εν εαυτοίς και μη τα υψηλά φρονείτε».

Όταν το νησί πλήγηκε από ανομβρία, όλοι πρόστρεξαν στον Άγιο. Εκείνος προσευχήθηκε ταπεινά και έτσι ήρθε από τον ουρανό το θείο δώρο της βροχής. Με την προσευχή του Αγίου έγιναν πολλά θαύματα και έτσι ο ίδιος και η Μονή Του έτυχαν του καθολικού σεβασμού.

[Συνεχίζεται]

3. Στο οποίο κατεβαίνουν έως σήμερα προσκυνητές με μια σκάλα τριών μέτρων.